

La Fundació Foto Colectània exposa un conjunt de fotografies des de principis del segle XX i fins als anys 90, provinents de la col·lecció de Lola Garrido

Memòria fotogràfica

Redacció
BARCELONA

Obres de fotògrafs com Rodtxenko, Man Ray, Robert Capa, Cartier-Bresson o Nan Galdin formen part de la col·lecció de fotografia de Lola Garrido, pionera a l'Estat espanyol del col·leccionisme fotogràfic i directora artística de la Fundació Foto Colectània de Barcelona. Precisament en aquesta fundació Garrido exposa una setantena de peces de la seva col·lecció sota el títol *Els seus ulls es delaten*.

La mostra vol traslladar a l'espectador la passió per la fotografia de la mateixa col·leccionista, que defineix el col·leccionisme fotogràfic com una activitat que "fa retina". L'exposició constitueix també una història sobre el fet mateix de col·leccionar i dels canvis en el mercat de l'art.

Garrido va iniciar la seva col·lecció fa més de vint anys amb una imatge del fotògraf hongarès André Kertész i, des d'aleshores, guarda més de 700 fotografies de tots els estils, però amb preferència per la fotografia històrica. La seva col·lecció és no només una repassada per la història de la fotografia, sinó també de la seva pròpia biografia, "plena de dubtes, contradiccions i revelacions", reconeix.

A través de l'exposició, el visitant pot seguir l'evolució de la fotografia des de principis del segle XX fins als anys 90, amb especial èmfasi en les avantguardes. En el recorregut es poden trobar autors històrics com Rodtxenko, Dorothea Lange, Man Ray, Cartier-Bresson, Robert Capa i Robert Steichen, o artistes contemporanis com Philip Lorca diCorcia, Nan Goldin i Gregory Crewdson.

La selecció denota un gust per les avantguardes amb peces que "no poden

La mostra inclou obres de fotògrafs de l'avantguarda com Man Ray o Lee Miller

'Regal' (1920), de Man Ray, és ja tot un clàssic de la fotografia ■ MAN RAY TRUST/VEGAP, 2006

faltar en cap col·lecció", com les de Man Ray (*Regal*, del 1920, una planxa la base plena de claus), Cartier-Bresson (*Le Besogne à Charmée*, del 1934), Capa (amb la celeberrima *Mort d'un soldat republicà*, del 1937) o Lee Miller (*Dona amb la mà al cap*, del 1931).

Apostes personals

Tampoc falten representants de l'Estat espanyol com Chema Madoz, Cristina García-Rodero, Ramon Masats, Alberto García-Alix, i apostes personals per la fotografia contemporània i per obres d'artistes que van ser comprades quan l'artista encara no era conegut, com és el cas de Philip-Lorca diCorcia.

"Si alguna cosa m'agrada de la fotografia és que és com una clariana en el bosc: és una obertura total a tot el que és present i absent", afirma Garrido, que col·lecciona perquè "la memòria no funciona com una pel·lícula, sinó que està feta de fotografies". Comissària i crítica, Lola Garrido també s'ha dedicat a comprar fotografia per a fundacions privades com Banesto. ■

*

Els seus ulls els delaten, FUNDACIÓ FOTO COLECTÀNIA, JULIÁN ROMEA, 6 D2, BARCELONA. FINS AL 24/03

Retrobament artístic a Tunísia

Tretze artistes tunisians i de l'Estat espanyol treballen en un projecte d'intercanvi

Aina Mercader
TUNIS. ENVIADA ESPECIAL

A la primavera Barcelona va ser el marc on es van reunir 13 joves artistes arribats d'una banda i l'altra del Mediterrani per treballar al voltant d'un tema comú: la ciutat. En aquesta trobada, organitzada per l'Institut d'Estudis Mediterranis (Iemed) i el col·lectiu Jasir, Barcelona es presentava com l'excusa per crear. Sis artistes de diferents punts

de l'Estat i set de tunisians, que tenen la Mediterrània com a lloc comú, van treballar els seus projectes artístics, en els quals Barcelona es presentava com a personatge o paisatge.

A banda de l'interès artístic, la trobada *Percepcions de la ciutat* tenia un caràcter ideològic clar: deixar d'ignorar el sud. Segons Xavier de Luca, president del col·lectiu Jiser, "es tractava de fomentar la mobilitat, el diàleg i l'intercanvi entre joves artistes de diferents països de la Mediterrània". La trobada va deixar una exposició, que es va poder veure al mes de maig al Centre Cívic Fort Pienc de Barcelona.

Algunes peces havien de tornar a casa i durant els primers dies de desembre els artistes es van retrobar a l'altra riba, a Tunísia, el país àrab més occidentalitzat. En aquest cas, va ser El Teatro, la sala més *underground* de Tunísia, la que va exhibir les peces creades a Barcelona, així com els dos tríptics que van fer els 13 artistes per a l'ocasió.

La trobada de Tunísia, en què es va presentar el documental de la reunió a Catalunya que es va exhibir al Fort Pienc, va ser tot un èxit de públic. La capital tunisiana no està acostumada a les exhibicions d'art contemporani (i de fora) en format pintura, escultura, fo-

Els artistes tunisians i de l'Estat espanyol han treballat plegats i han exposat a Barcelona i a Tunísia ■ AVUI

tografia, música, dansa i *performances*.

Els tunisians van veure el treball de compatriotes seus, com ara les pintures

de Mohamed ben Soltane i d'Omar Bey, l'únic artista consolidat del grup i el més gran, amb 33 anys. També es van exposar l'escultura

de Mohamed Mouhli i els dibuixos de Chiraz Chouche-ne, que, com molts artistes de Tunísia, han fet el salt a París, així com els treballs d'artistes de l'Estat espanyol, entre ells, l'escultora d'Olga Remón i el ballari Jesús Nieto.

L'artista sevillà Javier León resumeix l'esperit de la trobada: "Es tracta de trobar els punts en comú que tenim el nord i el sud. El problema és que només es donen a conèixer les diferències, però aquests dies han servit per descobrir l'altra realitat. Encara que jo no parli ni francès ni àrab i ells no parlin la meua llengua, existeix una manera universal d'entendre's". ■